

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο παραπορεύεσθαι τον Ἰησοῦν ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχους. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι.

Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· **τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον**· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.

Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, συνέβη, ημέρα Σάββατο, νὰ βαδίζη μέσα σὲ σπαρμένα χωράφια, καὶ οἱ μαθηταὶ του, κατὰ τὴν πορείαν, ἄρχισαν νὰ κόβουν τὰ στάχια. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ἔλεγαν, «Νά, τί κάνουν τὸ Σάββατον, πράγμα πὸ δὲν ἐπιτρέπεται».

Καὶ λέγει εἰς αὐτούς, «Ποτὲ δὲν ἐδιαβάσατε τί ἔκανε ὁ Δαυίδ, ὅταν εὐρέθηκε εἰς ἀνάγκην καὶ ἐπέινασε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι πὸ ἦσαν μαζί του; Πῶς ἐμπῆκε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ὅταν ἦτο ἀρχιερεὺς ὁ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποίους δὲν ἐπιτρέπεται κανεὶς ἄλλος νὰ φάγη παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους, πὸ ἦσαν μαζί του;». Καὶ προσέθεσε, **Ἐτὸ Σάββατον ἐγίνε διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον**. Ὡστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος τοῦ Σαββάτου».

Καὶ ἐμπῆκε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐκεῖ ἦτανε ἓνας ἄνθρωπος, ποὺ εἶχε ξερὸ τὸ χέρι. Καὶ ἐπρόσεχαν καλὰ νὰ ἰδοῦν ἐὰν θὰ τὸν θεραπεύσῃ τὸ Σάββατον, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν. Καὶ λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ποὺ εἶχε ξερὸ τὸ χέρι, «Στάσου εἰς τὸ μέσον». Καὶ λέγει εἰς αὐτούς, «Ἐπιτρέπεται τὸ Σάββατον νὰ κάνῃ κανεὶς καλὸ ἢ νὰ κάνῃ κακόν; Νὰ σώσῃ μιὰ ζωὴ ἢ νὰ σκοτώσῃ;».

Αὐτοὶ ἐσιωποῦσαν. Καὶ ἀφοῦ ἔρριψε γύρω τους μιὰ ματιὰ μὲ ὀργήν, λυπημένος διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδιάς των, λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον, «Ἄπλωσε τὸ χέρι σου». Καὶ τὸ ἄπλωσε καὶ ἔγινε πάλιν γερὸ τὸ χέρι του ὅπως τὸ ἄλλο.